

Skarga wniesiona dnia 22 lipca 2004 r. przez Vittoria Di Bucciego przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich**(Sprawa T-312/04)**

(2004/C 262/85)

(Język postępowania: francuski)

Dnia 22 lipca 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich została wniesiona skarga przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich przez Vittoria Di Bucciego, zamieszkałego w Brukseli, reprezentowanego przez Marca van der Woudego i Valérie Landes, adwokatów.

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności decyzji dyrektora generalnego Służby Prawnej, przyznającej skarżącemu jeden tylko punkt pierwszeństwa dyrekcyjnej generalnej w ramach procesu przyznawania awansów 2003, utrzymanej w mocy i tym samym uznanej za ostateczną przez decyzję organu powołującego, stanowiącą o oddaleniu skargi o ponowne rozpatrzenie sprawy;
- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego, nie przyznającej skarżącemu żadnego punktu specjalnego pierwszeństwa „Komitetu ds. awansu za dodatkowe obowiązki w interesie instytucji” z tytułu procesu przyznawania awansów 2003;
- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego, przyznającej skarżącemu w sumie 20 punktów w ramach procesu przyznawania awansów 2003, listy zasług urzędników grupy zaszeregowania A5 w ramach procesu przyznawania awansów 2003, listy urzędników awansowanych do grupy zaszeregowania A4 w ramach procesu przyznawania awansów 2003 oraz, w każdym razie, decyzji odmawiającej wpisania jego nazwiska na te listy;
- stwierdzenie nieważności, o ile zachodzi taka potrzeba, decyzji odrzucającej skargę;
- obciążenie kosztami strony pozwanej.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i argumenty podniesione w tej sprawie są podobne do przytoczonych w sprawie T-311/-4, José Buendia Sierra przeciwko Komisji.

Skarga wniesiona dnia 30 lipca 2004 r. przez Hewlett-Packard GmbH przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich**(Sprawa T-313/04)**

(2004/C 262/86)

(Język postępowania: niemiecki)

Dnia 30 lipca 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich została wniesiona skarga przez Hewlett-Packard

GmbH, z siedzibą w Böblingen (Niemcy) przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich. Pełnomocnikami procesowymi strony skarżącej są Fabienne Boulanger, Marius Mrozek i Michael Tervooren, adwokaci.

Strona skarżąca wnosi o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji REM 06/02 z dnia 7 kwietnia 2004 r. orzekającej, że w danym wypadku zwrot (należności celnych) nie jest uzasadniony.

Zarzuty i główne argumenty:

Dnia 21 grudnia 1995 r. strona skarżąca dokonała odprawy celnej swoich towarów pochodzących z Singapuru (drukarki i tonery) znajdujących się w składzie celnym celem wprowadzenia ich na obszar celny Wspólnoty. W związku z odprawą celną tych towarów powstał dług celny. Zgodnie z oświadczeniem strony skarżącej odprawa celnej została dokonana dnia 21 grudnia 1995 r., aby zapewnić sobie możliwość skorzystania z preferencyjnych stawek opłat celnych obowiązujących do dnia 31 grudnia 1995 r. Według stanu prawnego z dnia odprawy celnej, od dnia 1 stycznia 1996 r. miały obowiązywać wyższe stawki opłat celnych za odprawę celną celem wprowadzenia towarów na obszar celny Wspólnoty. Na mocy rozporządzenia nr 3009/95 (*) z dniem 1 stycznia 1996 r. zostało wprowadzone zwolnienie z opłat celnych towarów o identycznym numerze celnym jak towary strony skarżącej.

W listopadzie 1996 r. strona skarżąca złożyła do niemieckiego organu celnego wniosek żądając zwrotu żądanej kwoty. Wniosek został oddalony. Za zgodą strony skarżącej niemiecki organ celny przedłożył sprawę do rozstrzygnięcia Komisji.

Strona skarżąca powołuje się na art. 239 kodeksu celnego i podnosi, że Komisja dokonując opóźnionej publikacji oraz poprzez zaniechanie odpowiednio wcześniejszego ogłoszenia celowo antydatowanego rozporządzenia nr 3009/95, pozostającego w związku z rozporządzeniem Rady nr 3093/95 (**) z dnia 22 grudnia 1995 r., opublikowanym dopiero 21 lutego 1996 r., naruszyła zasadę przewidywalności działań Organów Wspólnoty i tym samym zasadę pewności prawa.

Strona skarżąca podnosi ponadto, że miało miejsce naruszenie art. 12 rozporządzenia Rady nr 2658/87 (***), który przewiduje obowiązek publikacji pełnej wersji nomenklatury scalonej do dnia 31 października danego roku na rok następny. Właśnie ten przepis ma zdaniem strony na celu zapewnienie niezawodnego informowania uczestników obrotu o planowanych zmianach prawa mających konsekwencje finansowe i stanowi z tego względu podstawę bezpiecznego planowania dla obywateli Wspólnoty, umożliwiając im dostosowanie swoich działań do nowej regulacji.